

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/dla-mediow/komunikaty/195828,Komunikat-Oddzialowej-Komisji-Scigania-Zbrodni-przeciwko-Narodowi-Polskiemu-w-Lu.html>
03.03.2026, 23:22

Komunikat Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie

Data publikacji 09.01.2024

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie informuje, iż w dniu 20 grudnia 2023 r. zostało wydane postanowienie o umorzeniu śledztwa o sygn. 50.2005.Zn w sprawie całokształtu zbrodni hitlerowskich, popełnionych w latach 1941-1944 na terenie Niemieckiego Nazistowskiego Obozu Koncentracyjnego i Zagłady w Lublinie (Majdanek).

Działając na podstawie art. 131 § 2 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego – informuję, że w dniu 20 grudnia 2023 r. umorzono prowadzone za nr S 50.2005.Zn śledztwo w sprawie całokształtu zbrodni hitlerowskich, popełnionych w latach 1941 – 1944 na terenie Niemieckiego Nazistowskiego Obozu Koncentracyjnego i Zagłady w Lublinie (Majdanek).

Jednocześnie informuję, iż osobom pokrzywdzonym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy – a mianowicie do Sądu Okręgowego w Lublinie IV Wydziału Karnego.

W tym celu należy – w terminie zawitym **7 dni od dnia ogłoszenia komunikatu** na stronach internetowych IPN – zwrócić się do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie o nadesłanie odpisu postanowienia o umorzeniu śledztwa.

Wniesienie zażalenia po tym terminie jest bezskuteczne. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa.

Korespondencję w tej sprawie prosimy kierować na adres:

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie
20-086 Lublin, ul. Wodopojna 2
tel. 81 534 59 11, fax 81 532 16 43, e-mail: komisja.lublin@ipn.gov.pl

W załączeniu przedstawiam część zasadniczą postanowienia o umorzeniu

śledztwa w sprawie o sygn. S 50.2005.Zn.

Naczelnik Oddziałowej Komisji
Ścigania Zbrodni przeciwko
Narodowi Polskiemu w Lublinie
prokurator
Jacek Nowakowski

Załącznik do komunikatu Naczelnika Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie z dnia 05 stycznia 2024 r.

Część zasadnicza postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie o sygn. S 50.2005.Zn.

I: zbrodni ludobójstwa oraz zbrodni wojennych, dokonanych dat bliżej nieustalonych w okresie od jesieni 1941 r. do dnia 22 lipca 1944 r. na terenie Niemieckiego Nazistowskiego Obozu Koncentracyjnego i Zagłady w Lublinie (Majdanek), stanowiących pójście na rękę władzy państwa niemieckiego poprzez wykonanie sprzecznej z normami prawa międzynarodowego, określonymi w art. 4, art. 23 lit. „c” i art. 46 załącznika do Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej z dnia 18 października 1907 r. *Regulamin dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej* ([Dz. U. RP](#) z 1927 r., nr 21, poz. 161), polityki tego państwa, ukierunkowanej na zagładę określonych grup narodowych, polegających na dokonywaniu zabójstw oraz masowych zamachów skierowanych przeciwko, osadzanym we wskazanym obozie koncentracyjnym, Polakom, Żydom, jeńcom sowieckim oraz innym wybranym grupom narodowościowym i światopoglądowym z ludności cywilnej obszarów III Rzeszy oraz obszarów okupowanych przez to państwo, a także na przymusowym odbieraniu dzieci osobom należącym do eliminowanych grup narodowościowych, poddawaniu tych osób torturom oraz okrutnemu i niehumanitarnemu traktowaniu, również poprzez pozbawienie pokrzywdzonych dostępu do żywności i opieki medycznej oraz stworzenie dla osób osadzonych we wskazanym obozie warunków życia grożących ich biologicznej egzystencji, w następstwie czego nie mniej niż 59 000 pokrzywdzonych poniosło śmierć,

- to jest o zbrodnię opisaną w art. 1 pkt. 1 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego, w art. 118 § 1 i 2 kk oraz w art. 123 § 1 pkt. 1- 4 i § 2 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk, i w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – *wobec ustalenia, że postępowania karne, co do tego samego czynu części ustalonych osób zostały już prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci innych ustalonych sprawców, a w pozostałej części wobec niewykrycia sprawców* (art. 17 § 1 pkt. 7

i 5 kpk i art. 322 § 1 kpk),

II: zbrodni ludobójstwa oraz zbrodni wojennych dokonanych w czasie i miejscu opisanych w punkcie I. postanowienia, dokonanych w celu wykonania polityki państwa niemieckiego, ukierunkowanych na zagładę, osadzonych w Niemieckim Nazistowskim Obozie Koncentracyjnym i Zagłady w Lublinie, Polaków, Żydów i innych określonych grup narodowych i światopoglądowych, stanowiących pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, sprzecznych z normami prawa międzynarodowego określonymi w art. 46 załącznika do Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej z dnia 18 października 1907 r. *Regulamin dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej* ([Dz. U. RP](#) z 1927 r. Nr 21, poz. 161), polegających na dokonywaniu wbrew woli osób osadzonych we wskazanym obozie, eksperymentów pseudomedycznych, związanych z oziębianiem organizmu, przeprowadzaniem zbędnych zabiegów chirurgicznych, dentystycznych, celowym zarażaniem ich różnego rodzaju chorobami zakaźnymi typu flegmona, tyfus i płonica, w celu uzyskania wyników badań procesu leczenia chorób zarażonych, po zastosowaniu odpowiednich szczepionek i metod leczenia, a także przeprowadzaniem zabiegów sterylizacji, które to działania powodowały śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu osób poddawanych eksperymentom,

– to jest o zbrodnię opisane w art. 1 pkt. 1 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego, w art. 118 § 1 i 2 kk oraz w art. 123 § 1 pkt. 4 i § 2 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk, i w zw. z art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – *wobec ustalenia, że postępowania karne, co do tego samego czynu części ustalonych osób zostały już prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci innych ustalonych sprawców, a w pozostałej części wobec niewykrycia sprawców* (art. 17 § 1 pkt. 7 i 5 kpk i art. 322 § 1 kpk),

III: zbrodni ludobójstwa oraz zbrodni wojennych dokonanych w dniu 03 listopada 1943 r., w miejscu opisanym w punkcie I. postanowienia, stanowiących pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w celu wykonania polityki tego państwa, ukierunkowanych na zagładę określonej grupy narodowościowej, sprzecznych z normami prawa międzynarodowego określonymi w art. 46 załącznika do Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej z dnia 18 października 1907 r. *Regulamin dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej* ([Dz. U. RP](#) z 1927 r. Nr 21, poz. 161), polegających na przeprowadzeniu w ramach akcji eksterminacyjnej – tzw. „Akcji Erntefest” – zabójstw Żydów osadzanych we wskazanym obozie koncentracyjnym, a także Żydów przetrzymywanych przez Niemców na terenie Lublina, w celu wyniszczenia w całości tej grupy narodowościowej, w następstwie której zamordowano

nie mniej jak 18 000 osób,

- to jest o zbrodnie opisane w art.1 pkt. 1 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego, w art. 118 § 1 kk oraz w art. 123 § 1 pkt. 4 i 2 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk, i w zw. z art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – *wobec ustalenia, że postępowania karne, co do tego samego czynu części ustalonych osób zostały już prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci innych ustalonych sprawców, a w pozostałej części wobec niewykrycia sprawców (art. 17 § 1 pkt. 7 i 5 kpk i art. 322 § 1 kpk),*

IV: zbrodni wojennych dokonanych dat bliżej nieustalonych w okresie od daty bliżej nieustalonej, w maju 1944 r. do daty bliżej nieustalonej w czerwcu 1944 r. w miejscu opisanym w punkcie I. postanowienia, stanowiących pójście na rękę władzy państwa niemieckiego i w celu wykonania polityki tego państwa, sprzecznej z normami prawa międzynarodowego określonymi w art. 52 załącznika do Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej z dnia 18 października 1907 r. *Regulamin dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej* ([Dz. U. RP](#) z 1927 r. Nr 21, poz. 161), polegających na działaniach ukierunkowanych na pozbawienie wolności osób z ludności cywilnej obszaru okupowanego oraz na jej zmuszaniu do przymusowej pracy na rzecz okupanta niemieckiego,

- to jest o zbrodnie opisane w art. 1 pkt. 1 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego oraz w art. 123 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i w zw. z art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – *wobec śmierci części ustalonych osób podejrzewanych oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców (art. 17 § 1 pkt. 5 kpk i art. 322 § 1 kpk),*

V: zbrodni ludobójstwa oraz zbrodni wojennych dokonanych w miejscu opisanym w punkcie I. postanowienia oraz w innych miejscach położonych na terenie Dystryktu Lubelskiego, Dystryktu Radomskiego i Dystryktu Krakowskiego oraz na terenie innych jednostek administracyjnych III Rzeszy Niemieckiej, stanowiących pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, stanowiących naruszenie norm prawa międzynarodowego określonych w art. 46 i 52 załącznika do Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej z dnia 18 października 1907 r. *Regulamin dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej* ([Dz. U. RP](#) z 1927 r. Nr 21, poz. 161), polegających na działaniach ukierunkowanych na wyniszczenie w całości określonych grup narodowych:

- a. w okresie kwietnia i maja 1944 r. poprzez przewożenie koleją z obozu, w warunkach zagrażających życiu, ciężko chorych więźniów Niemieckiego Nazistowskiego Obozu Koncentracyjnego i Zagłady w Lublinie do innych Niemieckich Obozów Koncentracyjnych, w następstwie czego śmierć poniosło nie mniej jak 187 osób oraz
- b. w okresie od dnia 22 lipca do 28 lipca 1944 r. poprzez zmuszanie więźniów Niemieckiego Nazistowskiego Obozu Koncentracyjnego i Zagłady w Lublinie oraz podoboju Lipowa do marszu, a następnie dalszym transportowaniu tych więźniów w wagonach bydlęcych, do Niemieckiego Nazistowskiego Obozu Koncentracyjnego i Zagłady w Auschwitz, w przebiegu którego więźniów poddawano okrutnemu i nieludzkiemu traktowaniu, w następstwie czego z 1 029 osób, które wyruszyły z Lublina, do KL Auschwitz przybyło 608 transportowanych więźniów,

- to jest o zbrodnie opisane w art.1 pkt. 1 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego, w art. 118 § 1 kk oraz w art. 123 § 1 pkt. 1- 4 i 2 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk, i w zw. z art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – *wobec ustalenia, że postępowania karne, co do tego samego czynu części ustalonych osób zostało prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci innych ustalonych sprawców, a w pozostałej części wobec niewykrycia sprawców (art. 17 § 1 pkt. 7 i 5 kpk i art. 322 § 1 kpk).*